

10 JUN 2008

MØRE OG ROMSDAL, SOGN OG FJORDANE STATSADVOKATEMBETER

Det Kgl. Justis-og Politidepartement

Kopi: Riksadvokaten
Politidirektøren
Politimestrene i distriktet

JUSTISDEPARTEMENTET	
10 JUN 2008	
SAKSNR.:	200801226
AVD/KONT/BEH:	PIA FIA-K 13F
DOK.NR.:	35 431.0

Deres ref.: 200801226

Vår ref.: 08/156-441.1 JHO/kjol

Dato: 9. juni 2008

HØRINGSUTTALELSE – NOU 2008:4 – FRA ORD TIL HANDLING

Det er naturlig for statsadvokatene å se på de endringer som foreslås av administrativ og strukturell karakter. Man finner ikke grunn til å gå nærmere inn i de øvrige, dels svært detaljerte tiltak som foreslås i rapporten.

Innledningsvis er det grunn til å minne om at man ved sammenslåingen av politidistrikter blant annet hadde som mål at det enkelte distrikt i langt større grad selv skulle være istand til å bygge kunnskaps- og kompetansetilbud på forskjellige områder. I forhold til et slikt mål synes det åpenbart at større enheter er et riktig grep.

Bedre lokal kompetanse får også som konsekvens at en komplisert etterforskning raskt kommer i riktig spor, og uten at det nødvendigvis kreves bistand. Og en ytterligere konsekvens skulle da også bli at sentrale bistandsorganer får bedre tid til analyse og strategisk tenkning – og til nødvendig bistand der dette fremdeles er påkrevet.

Opprettelse av en ny spesialenhet og/eller ytterligere bunden lokalorganisering ansees ikke som noe godt virkemiddel for å løse problemer av den karakter som beskrives i rapporten.

Sentral kompetanse og bistand

Riktig handling i forhold til administrative og strukturelle endringer bør etter embedets syn heller være å styrke Kriminalpolitisen (Kripos) etablerte organisasjon.

Her skal det bemerkes at Kripos er norsk politis sentrale bistandsorgan, norsk politi er vant til å forholde seg til Kripos, og enheten nyder stor respekt også utenom politiet – av konkret betydning også i domstolene.

Når det brukes som argument at en spesialenhet blir bedre fordi den er løsrevet fra konkurranse med andre fagområder, springer jo motargumentet en i øynene: Etterhvert vil det heller oppstå ressurskonkurranse mellom fagenhetene, typisk i forbindelse med årlig tildeling.

Dette er ikke ønskelig. Men det er knappast et ukjent fenomen. I tillegg er det heller ikke ukjent at det kan oppstå regulær kompetansecamp mellom store, selvstendige fagenheter.

Man anbefaler derfor at det ikke opprettes noen spesialenhet, men tvert imot at det tilsvarende fagmiljø i Kripos blir styrket.

Lokal kompetanse og struktur

Sedelighetsetterforskning krever spesialkompetanse, slik denne nå blant annet gies ved Politihøyskolen. Det er videre riktig at etterforskning i slike saker er vanskelig og tidkrevende, og at den krever samkjørt innsats fra flere etterforskere. I tillegg er dette etterforskning som i særlig grad krever en tilstedeværende og oppdatert påtaleansvarlig.

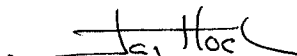
I distriktene må det således være både en etterforsker og en påtalejurist som har et særlig fagansvar på området. Konkret etterforskning må ledes og gjennomføres av kompetent personell. Dette er i tråd med de krav som skal stilles til et politidistrikt idag.

Det påpekes så som et problem at etterforskere i slike saker risikerer å bli sittende alene, at annen tildelt ressurs trekkes tilbake sogar for å delta i lavere prioritert arbeid samt at sedelighetsetterforskning noen steder har lav status. Dessverre er dette et fenomen som også viser seg i forhold til andre sakstyper.

Etter statsadvokatenes syn er dette et ledelsesproblem. Det viser at ledere ikke har vilje og evne til å holde fast ved prioriterte oppgaver.

Middelet mot dette kan dermed vanskelig sees å være et rent organisatorisk grep. Hvis problemet i hovedsak ligger i at *ellers kompetente* etterforskere ikke får anledning til å gjennomføre en forsvarlig etterforskning, må virkemiddelet siktes inn mot ledelsen og utøvelsen av ledelse, og ikke mot organisasjonsstrukturen *i seg selv* (for ordens skyld understreker man at et overgrepsteam kan være en utmerket løsning der forholdene ligger til rette for dette).

Dermed er det også statsadvokatenes syn at man i allefall bør være tilbakeholden med å pålegge politimestrene en konkret organisering.

Jan Hoel

Kjell-Otto Lilleberg
kst.